

СЕДЕМ ЧАСА РАЗЛИКА

btv

Това е откъс от книгата.

Цялата книга може да намерите в Библио.бг

www.biblio.bg

Кой КОЙ Е в „СЕДЕМ ЧАСА РАЗЛИКА“

По няколко думи за основните герои. Кратки характеристики и най-важното за тях, което трябва да знаете. Този текст и снимките ще ви помогнат да се ориентирате по-лесно в началните епизоди от сериала. Заг всеки от действащите лица стои реален човек от нашето съвремие. Разбира се, имената, местата и много от обстоятелствата са променени, за да бъде запазено правото на неприкосновеност на личния живот на прототипите. Но всичко това се е случило, случва се и в момента...

ПО СЕРИАЛА СЕДЕМ ЧАСА РАЗЛИКА

Автори: Милена Фучеджиева, Елена Илиева, Димитър Христов, Любен Дилов-син

Редактор: Любен Дилов-син

Коректор: Кремена Бойнова

Програмист: Андрей Петков

Фотографии: bTV

Електронно издание

Формат: PDF

Издават:

Entusiast – запазена марка на „Алто комуникайшънс енд пблшинг“ ООД

тел.: 02 943 87 16

e-mail: office@entusiast.bg

Biograph – запазена марка на „Муузон“ ЕООД

тел.: 02 870 04 79

e-mail: editorial@biograph.bg

ISBN 978-954-2958-17-8

www.bookstore.entusiast.bg

7chasa.btv.bg

entusiast.bg

Global
films

entusiast.bg
Books you like

@mad.bg

Възраст: 46

Занимание: съдийка в Софийски градски съд

Семейно положение: неомъжена

Връзки: майка на Мая; сестра на Боян Стоев, приятелка на Милото от общото им детство в спортен интернат

Силни страни: упорита, доминираща, оцеляваща, справяща се с живота сама

Слаби страни: безскрупулна, отмъстителна, сурова, алчна, агресивна

Страхове: от слабостта, от уязвимостта, от предателство

Таня Стоева

„Има случаен признак при подбора на съдиите.
Носи пола и се казва Таня Стоева“

ки спортен стил, без нищо лъскаво по нея, нищо прекалено женско.

Характеристика и биография:

Високо интелигентна, тясно специализирана в наказателното право, с ум като бръснач, остър език, крив цинизма си пред хората на ниво, пред хората от ъндърграунда езикът ѝ е вулгарен, но не заради лошо възпитание, а за да демонстрира, че разбира „езика им“ и дори го владее по-добре от тях. Хамелеон, който знае как да се държи с всеки изключително убедително и достоверно. Възприемана като чудовище и една от най-красивите и стилни жени в професията си, тя не понася да ѝ се отказва. Изключителна материалистка, влечението и към парите и сигурността произлиза от тежкото и бедно детство. Не вярва в нищо друго освен в собствените си сили. Много обича гъщеря си, но няма време за нея. Третира я като приятелка. Мисли и действа като мъж. Отличен стрелец и бивша състезателка

Външен вид:

Таня Стоева е слаба, стройна, с остър поглед, рядко се усмихва. Винаги гримирана, носи бледо червило и дискретен маникюр. Ходи в костюми с поли, неизменно с елегантни дамски чанти и куфарчета за документи. Пристрастена към часовниците, носи дамски Патек Филип, Вашерон Константин и Шопар като дискретни скъпи знаци за благополучие, адресирани към онези, които могат да разчетат езика на марките. През свободното си време е облечена предимно в младеж-

по таекуондо – WTF. В свободното си време ходи на стрелба. Владееенето на оръжие е успокоява от ежедневи-ния стрес, подсилва усещането ѝ, че контролира ситу-ацията, че „у нея е пистолетът“. Умее да измъква от мъжете каквото пожелае. Студена и дистанцирана, го-

бра актриса с огромно ego. Като дете Таня Николова Стоева е свидетел на ужасно домашно насилие. Произ-хожда от бедно семейство от Дупница. Впоследствие Таня и брат ѝ отрастват по спортни интернати, от-където е дружбата ѝ с Милоето.

Възраст: 40

Занимание: собственик на „Избата“, нощен клуб в Манхатън, който отскоро започва да работи и като чайна през деня.

Семейно положение: неженен

Връзки: брат на Таня Стоева, гадже на Нина Роси

Силни страни: всеотдаен, авантюрист

Слаби страни: мързелив, неуверен в себе си, пристрастен към покера

Страхове: да не го подценяват, да не бъде вързан (например да се задоми), да не се налага отново да се състезава със сестра си

Боян Стоев

„Не мога да намеря парите днес“

винаги да бъде отглеждан от нея. Като малък се основава изцяло на контрола на сестра си, но започва да пие още от ученик, прави зулуми в училище, които му се прощават заради блестящата му сестра. Има очевиден комплекс за малоценност спрямо сестра си и стаен страх и омраза към жените изобщо. Едва завършва гимназия. Момичетата често го зарязват заради гадния му характер, което затвърждава наблюдението му, че „всички са курви“. Въпреки настояването на сестра му Боян решава да не следва. Върти дребни далавери, завързва познанства с подземния свят, но никога не го взема насериозно. Никога не го търси заради самия него, той винаги е „братът на Таня Стоева“. Решава, че в Америка ще стане велик и ще се отдели от тази сянка... Същевременно лъже сестра си, че му трябват пари за разни бизнеси, а всъщност ходи във Вегас, където пръска пари за проститутки и хазарт. Барът му в Ню Йорк често е свърталище за български лузъри, но поради доброто място и наследената от съсобственика му добра практика той е известно място, в което се събират вечер много хора.

Външен вуг:

Боян Стоев е с тъмни, дълбоки очи, сух, нервак. Облича се небрежно, но обича да има скъпи аксесоари. Носи се по-скоро по италианска мода, което прави впечатление дори в Манхатън.

Характеристика:

Израснал като брат на всесилната Таня, Боян Николов Стоев изглежда безхарактерен, глезен фукльо, свикнал

Приходите от бара никога не му стигат и Боян организира схема за източване на осигурителни компании и започва да прави фалшиви катастрофи с колите на новодошли емигранти, нуждаещи се от бърз кеш. Пороците му обаче гълтат много повече, отколкото печели.

Боян има сложна любовна връзка с певицата Нина Роси, която ту се разгаря, ту се смразява. Тя се е появила внезапно в живота му точно когато остава почти самостоятелен собственик на избата. Предишният му съдружник от България е починал и не е ясно кой управлява сега фирмите му, една от които държи 50% дял от „Избата“.

ГЛУХАРИТЕ

Пристрастени към местопрестръстяването

Хората смятат, че светът се върти около тях. Дори и най-незначителните в собствените си очи стоят здраво в средата на Вселената и нито изгревите, нито залезите, нито бюджетният дефицит биха имали някакво значение, ако не са те самите. Но едва миг от въртенето на света, когато тангенциалното ускорение на случайностите засилва съдбите с такава скорост и в толкова различни посоки, че ги разпилява като ефирните семенца на зряло глухарче. Летят, уверени, че посоката е тяхно лично решение и дори не се сеят да благодарят на гравитацията - единствената причина, поради която не се разлитат окончателно извън предела на собственото си въображение...

Последното десетилетие на двадесети и първото на двадесет и първи век пръснаха българите по света точно като глухарчета. Едни гонеха мечтите си, други бягаха от миналото си, което неизменно ги застигаше, но всички бяха еднакво оглушали от любов към бъдещето и себе си. Точно като онзи странен див петел - Tetrao urogallus - обитаващ българските гори и наричан глухар. Водеха сражения за въображаеми територии, преследваха химери, къняха се във вечност на временни увлечения. Във

всяко българско семейство има поне по един емигрант, а близо двацет години българите зад граница продължават да са най-големият чуждестранен инвеститор. Не само в българската икономика, но и в българските души. Те поддържат както пазара на стоки и услуги, така и вечното тържище на мечти, надежди и блянове.

На един такъв див петел можем да оприличим **Боян Стоев**, 40-годишния съсобственик на бар „Избата“ в Манхатън, Ню Йорк. Сух, слаб, нервък, Боян оставя впечатлението за постоянно, дълбоко недоволство, характерно за родените дупничани, предаващо им се сякаш с майчино мляко. При някои то се превръща в амбиция, при други избухва в революции или обикновен, разтупанел разтупанел битов алкохолизъм. При Боян пък се изразяваше в - често остроумно, но пък постоянно - хленчене срещу световната несправедливост. Преди 30 години, в Дупница, като го посрещаше гурелив и сопелив сутрин в кухнята, майка му обичаше да казва: „Боянчо пак е станал с дупето нагоре“. Оттогава перипетиите на съдбата го подмятаха всякак, докарала го чак до Манхатън, но неизменно той се въртеше в превратностите на времето все с „гу-

пето нагоре“. Обективно погледнато, Боян имаше нелюба съдба, възнаградила го със собственост в едно от популярните заведения в Ню Йорк, чудесен лофт в същия квартал, за който плащаше много изгоден наем, и красива приятелка. В началото на 2010, той се оказа еднoliчно разпореждащ се с бар „Избата“, когато съдружникът му внезапно почина, а фирмата, чрез която той беше собственик в заведението, беше продана неясно на кого. Новият собственик или беше забравил за предприятието си в Ню Йорк, или изобщо не беше разбрал за него...

Всички проблеми, които Боян имаше, създаваше си ги сам, заради страстта си към покера и желанието бързо да спечели много пари, които да покрият предишните загуби от стремежа му бързо да спечели много пари. В началото на нашата история го заварваме, както обикновено, потънал в дългове до уши и успял да се забърка в сложни отношения с един от най-опасните „съкварталци“. Единствената му разтуха е **Нина Роси** – блестяща, красива млада дама, появила се внезапно в живота му, носейки със себе си слънчевата усмивка на Лос Анджелис, откъдето идваше, и горещите амбиции, с които се слави топлият град на ангелите. Амбиция да успее

в певческата си кариера, амбиция да прекрои живота на Боян, амбиция да превърне „Избата“ в заведението на мечтите си. Символ на модерния клубен саунд, едва ли не новия „Клуб 54“ в Ню Йорк. Нина криеше грижливо както истинското си име – май Росица – така и причините, накарали я да се премести от Ел Ей, където имаше собствена къща, в Ню Йорк. Къщата беше дала под наем със същата безцеремонна решителност, с която се беше отдала на Боян. Просто един ден беше събрала багажа си и тръгнала. След това върхлетяла в живота на Боян с безцеремонното: „Здрасти, аз съм Нина Роси... как, бе?! Не ме ли позна? Цял живот си ме чакал...“

И Боян се съгласи, че цял живот е чакал именно това блестящо момиче. Само от време на време му се струваше, че всичко е някаква шега. Скрыта камера! Не може на смотаняк като него да му се падне толкова хубаво, толкова еманципирано момиче. Но мъжете имат свойството да се самозалъгват за собствените си качества така, както и най-себелюбените красавици не успяват. Отрасъл цял живот в сянката на сестра си, която обираше успехите, парите и най-важните връзки в живота

на двамата им, на Боян му се струваше, че е крайно време скритите му достойнства да бъдат възнаградени именно по такъв начин. Чрез Нина Роси...

Неговата сестра **Таня Стоева**, по стечение на обстоятелствата му беше и майка, и настойница, и банка, и персонална охрана, и пример в живота, но никога не успя да му стане приятелка. Малко е да се каже, че благодарение на нея Боян живееше в Ню Йорк. Благодарение на нея той изобщо беше жив, относително образован и материално осигурен. Те бяха кръвно свързани, но никога не станаха близки по между си. И тук не става дума за традиционното състезание между брат и сестра или пък за отношението на покровителственост, което често се създава между две деца в семейството. Сестра му направо си го беше отгледала въпреки неголямата възрастова разлика между тях, но и без това обстоятелство да се състезаваш с Таня Стоева бе все едно да се състезаваш с изстребител. Тя не просто бе светлинни години пред брат си, тя беше в друго измерение. Руса, синеока, с високи скули и леко студено излъчване, Таня Стоева приличаше на кинозвезда. В нейно присъствие човек изпитва усещането за струна, излъчваща едва

чут, напрегат и опасен звук, който всеки момент може да се отприщи в буря. Високо интелигентна и отлично специализирана в наказателното и фирмено право, с ум като бръснач, Стоева прелиташе през етапите в Софийски градски съд, като скачач на троен скок – никой не усети кога тя счупи рекорда за най-млад съдия. Още по-малко се усетиха как се превърна в най-влиятелния съдия, предвидливо отказващ да расте по-нагоре в йерархията, където вече вееха политическите ветрове. Предпочете да си остане най-голямата щука във вечното бласто на „полевия“ съд, обитавано от прокурори, следователи, съдии, престъпници и политици. Доста несправедливо я наричаха „съдийката на мутрите“. Разбира се, тихо, така че да не ги чуе. Всъщност Таня беше приключила кариерите на не една мутра и можеше да се похвали с рекорден брой осъдителни присъди на фона на перманентната обща скопеност на съдебната система. Тя просто имаше огромна слабост към една от тези фигури, превърнала се в особен символ на българския преход. **Михаил Михайлов-Мило** беше забележим във всеки един смисъл. Висок, изумително елегантен, остроумен, с тих и приятен глас. Дори и най-страшни закани из

Библио.бг - платформа за електронни книги и списания

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

